

GŁOS POMORSKI

DODATKI TYGODNIOWE: „SPRAWY KOBIECE” • „ŚWIATEK MŁODZIEŻY”

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,76 zł, wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,86 zł, kwartalnie 8,58 zł, dla Wolnego Miasta Gdańska 2,76 złotych, — pod opaską w Polsce 4,20 zł, do Gdańska 4,45 złotych, do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 franków.) do Anglii 5 shil., do Stanów Zjednoczonych 80 centów. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 gr. w dziale reklamowym na stronie 1. (3 lamowej) przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 gr. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam., w dziale ogłoszeniowym 0,12 groszy, wiersz m/m 3-lamowej przed tekstem 0,90 groszy, wśród tekstu 0,50 groszy, za tekstem 0,40 groszy, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100%, nadw. Za tłumaczenia 20% nadwyżki. **Rachunki są natychmiast płatne.** Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenie ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, piątek, dnia 21-go maja 1926.

Telefon nr. 50 i 51.

Pocztowa Kasa Oszczędności zawiadamia, że pierwsze losowanie książeczek wkładów premijowanych będzie się mogło odbyć dopiero **15 lipca r. b.**, t. j. po upływie trzech miesięcy od rozpoczęcia ich wydawania i o ile do dnia 30 czerwca wpłyną wkładki na conajmniej **1000 książeczek** za trzy ubiegłe miesiące, t. j. kwiecień, maj i czerwiec. 6:54

Losowanie odbędzie się w obecności no tarjusza.

buntu tracą pewność siebie, daremnie próbują unikać tych żywiołowo w sumieniach własnych, na ulicach stolicy głucho budzących się pytań: Kainie, a gdzie brat twój Abel? Nastrój ten wzrasta. Nawet pilsudczykom otwierają się oczy na fakt braku choćby pozorów konieczności buntu, — i na fakty inne. Oto komendant nie przybył na pogrzeb żołnierzy.

Natomiast pogrzeb paru żydków odbył się wspaniale, bogato (godów tylko można rzucać do wspólnego dołu). Lud stolicy chmurny czoła i szepce przez zamknięte zęby: Bolszewia się zaczyna czy Judeo-Polska?

S. M.

Czego chce Poznań?

Naród polski przetrwał półtorawiekową niewolę, nie pochylał się duchowo, ani pod napaścią moskiewską, ani pod pałką pruską, a i najstraszniejsze niebezpieczeństwo, płynące z kuźni wiedeńskiej, zgnilizna moralna nie zatrula ducha, który w najbardziej zagrożonej pod tym względem dzielnicy zajaśniał w bohaterkim porwywie orląt Lwowa.

Świecenie tryumfów może jednak okazać się przed wczesnem, wzrastające apetyty rabusiów dobra państwowego mogą się spotkać z władzem: ręce precz. Sytuacja bowiem bynajmniej jeszcze nie jest wyjaśniona, istotne siły obozu narodowego nie weszły jeszcze w grę, bo walka została przerwana wtedy, kiedy buntownicy wyrzucili swe wszystkie atuty, a oręż obrońców Konstytucji prawa iładu za małymi wyjątkami tkwił jeszcze w pochwie.

Walka zdecydowana wcale miejsca nie miała, wojska wiernie prawowitej władzy Narodu nie rozpoczęły akcji w celu złamania buntu.

Dlaczego? Oto: po pierwsze rząd narodowy nie zorientował się i został podstępnie zaskoczony, co zapewniło przewrotność doraźne zwycięstwo; po drugie zaważyła na biegu wypadków sprawa bezpieczeństwa granic. Buntownicy w niekrotnym sposobie wyżytkali niebezpieczne położenie państwa, licząc, że groźna postawa Niemców i bolszewików nie pozwoli prawowitemu rządowi ogolocić granicy i kraju z wojska dla obrony stolicy, że pomoc wysłana będzie w niedostatecznym rozmiarze i zbyt późno.

Tak się też stało. Lwów, Poznań, Katowice i Pomorze, patrząc z bólem serca na rzeź swych braci w Warszawie, główną jednak uwagę i siłę zachowały dla obrony granic. Ale na tem nie koniec.

Wiedza, czują to chwilowi zwycięzcy i patrzą z trwogą dokoła, pytając co dalej będzie. Szczególniej obawiają się Poznania, które właśnie ostatecznie swe słowo waży i rzuca na szalę. Sillać się na uśmiech lekceważący mafia pilsudczyzny pyta z daremnie maskowanym zdenerwowaniem: czego Poznań chce.

Spodziewać się można, iż żądania stolicy Wielkopolski w tym pójdą kierunku, aby Warszawę opuściły zbuntowane oddziały i aby rozbrojono bandy strzelców, bojówki P. P. S., komunistów itp. kwiożercze, łaknące grabieży męty społeczeństwa.

Dalej do chwili zlikwidowania gwałtu nad krajem nie mogą być czynione żadne zmiany na stanowiskach cywilnych i rządowych. Wreszcie sprawa ukarania inicjatorów i kierowników buntu, zadokumentowanie wyższości prawa nad gwałtem, oczyszczenie splugawionego honoru wojska.

Dalszy bieg wypadków zależy od stanowczego postawienia takich żądań przez jedną i od przyjęcia ich przez drugą stronę. Społeczeństwo, kraj cały czeka na decyzje.

Tymczasem w Warszawie panuje nastrój ponury. Atmosfera staje się ciężka jak przed burzą. Sprawcy

Z walk ulicznych w Warszawie.

Straż przyboczna b. Prezydenta Wojciechowskiego, bohatersko broni pod gradem kul dostępu do Belwederu od strony Czerniakowa

Stanowisko Chrześcijańskiej Demokracji.

Klub Ch. Dem. żąda, aby „nowy rząd“ uzgodnił czyny ze słowami.

Gwałt zadany porządkowi prawnemu w Rzeczypospolitej uniemożliwił Prezydentowi sprawowanie urzędu i spowodował wielkie niebezpieczeństwo zewnętrzne i wewnętrzne dla Państwa.

Marszałek Sejmu — konstytucyjny następca Prezydenta, powołał rząd.

Szef tego rządu, poseł Bartel oświadczył, że „rząd będzie stał bezwzględnie na stanowisku Konstytucji i trwać będzie do wyboru nowego Prezydenta Rzeczypospolitej przez Zgromadzenie Narodowe“.

Zadaniem Klubu Chrz. Demokracji musi być stanowczy wysiłek, aby zapewnić prawny rozwój dalszych stosunków, a przez to uchronić Państwo od nieobliczalnych następstw. I dlatego Klub Chrz. Dem. domaga się:

1. Aby Zgromadzenie Narodowe odbyło się w terminie

przez Konstytucję przewidzianym z zagwarantowaniem bezwzględnej wolności i swobody elekcji.

2. Uchwalenia budżetu, zmiany ordynacji wyborczej, przede wszystkim w sensie zmniejszenia liczby posłów oraz uchwalenia wniosku Klubu Ch. Dem. uprawniającego Prezydenta do rozwiązania Sejmu i Senatu.
3. Aby bezzwłocznie wypuszczono na wolność i przywrócono na stanowiska tych wszystkich, którzy stanęli w obronie Konstytucji i Prezydenta Rzeczypospolitej.
4. Aby zaniechano rugów na urzędach, podyktowanych zemstą w związku z zajęciami dni ostatnich.
5. Aby natychmiast odebrano broń organizacjom partyjnopolitycznym, a także o charakterze półwojskowym i usunięto je od funkcji właściwych tylko organom państwowym.

Kto się dziś raduje.

Jak komunikuje żydowska agencja prasowa z Warszawy, żargonowa prasa powitała nowy „rząd“ z zadowoleniem. Z uśmiechem klepie go po ramieniu wileński organ żyd. mniejszości „Tog“, który spodziewa się dalszych miłych dla „wybranego narodu“ czynów. „Der Moment“ strofuje jednak nowe władze, iż jeszcze zbyt mało zajmują się interesami mniejszości. Pismo „Cajt“ również domaga się większego znaczenia sympatii dla mniejszości. Natomiast „Dos Naje Leben“ żywi nadzieje, że Pilsudski zaprowadzi tę moralność jaka żydom wyjdzie na dobre. Za to mniejszości będą jego imię zapisywali „w dziejach“ złotymi zgłoskami.

Niemcy są również zadowoleni. Wiadomo „unser Mann“ jak już to wydało się podczas ostatnich wyborów do Sejmu. Posłowie niemieccy do Sejmu śląskiego wydali odezwe, w której po obłudnych frazesach o Konstytucji i państwie, wystawiają podobnie, jak żydzi świadectwo moralności Pilsudskiemu, stwierdzają, że ręce jego są czyste (naturalnie przełana w bratobójczej walce krew polska ich nie wzrusza) i obiecują, że w obecnych warunkach gotowi są okazać państwu swa lojalność.

NIE MOŻNA POLSKI DALEJ KOMPROMITOWAĆ.

Warszawa, 20. 5. (A. W.) W kuluarach sejmowych posłowie Z. L. N. wyjaśniają swoje stanowiska wobec zbliżających się wyborów Prezydenta Rzplitej. Pos. Rymar oświadczył, iż w żadnym wypadku stronnictwo jego nie zgodzi się na kandydaturę Pilsudskiego. Na zapytanie czy kandydatem takim, który miałby szanse uzyskania głosów prawicy, mógłby być b. prezydent Wojciechowski, poseł odpowiedział twierdząco.

PRÓBKİ „PACYFIKACJI“.

Warszawa, 20. 5. (A. W.) B. szef sztabu generalnego, gen. Stanisław Haller, internowany jest w hotelu Europejskim w stolicy.

Z PIERWSZYCH KROKÓW.

Warszawa, 20. 5. (A. W.) Przewiduje się duże zmiany w obsadzie województw, przyczem krąży uporczywe pogłoski o przesileniach na stanowiskach wojewodów w Lublinie, Łucku i Nowogródku.

ARESZTOWANIE, ŚLEDZTWO...

Warszawa, 20. 5. (A. W.) W związku z aresztowaniem wojewody Dargowskiego przez gen. Mawlachowskiego w Łodzi, ma wyjechać z Warszawy specjalna komisja śledcza do Łodzi.

ŚLADEM MOSKWY.

Fachowcy są usuwani.

Warszawa, 20. 5. (A. W.) Kilkuletni wiceminister skarbu Markowski, ustąpił ostatecznie ze swego stanowiska i przeniesiony został w stan spoczynku.

DEMOKRACJA TYPU ROSYJSKIEGO.

Knebel na ustach opinii narodowej. Warszawa, 20. 5. (A. W.) Sikonfiskowany został organ N. P. R. „Głos Codzienny“ za artykuł p. t. „Na drodze ładu i porządku“, w którym to artykule „Głos Codzienny“ wskazuje na brak programu przy dokonaniu zamachu stanu.

GEN. MŁODZIANOWSKI URZĘDUJE.

Warszawa, 19. 5. (A. W.) Minister spr. wewn. gen. Młodzianowski, nawiązał już normalne stosunki z władzami administracyjnymi w całym Państwie, z wyjątkiem województwa poznańskiego. Gen. Młodzianowski dokonał szeregu zmian w centrali i województwie warszawskim.

A JAK BĘDZIE ZA MAJ?

Warszawa, 20. 5. (A. W.) Bilans handlowy za kwiecień dał nadwyżkę 45 tysięcy złotych, w różnicy wywozu nad przywozem.

GŁOS POSŁA DEBSKIEGO (P. S. L.).

Warszawa, 20. 5. (A. W.) Pos. Debski oświadczył w wywiadzie, że uważa żywot obecnego Sejmu za krótkotrwały. Jednak sądzi, że przed rozwiązaniem Sejmu, powinny być przeprowadzone zmiany w Konstytucji i ordynacji wyborczej.

BURZENIE ZAMIAST OBIECYWANEGO BUDOWANIA.

Warszawa, 20. 5. (A. W.) Przewidywane są tutaj zmiany na placówkach dyplomatycznych na zachodzie. Przedewszystkiem ma ustąpić ambasador Chłapowski w Paryżu, który komunikat PAT-a, specjalnie ostro atakujący Piłsudskiego, ogłosił w Paryżu. Na placówkę tą wysuwany jest b. premier Kucharzewski. Ponadto przewiduje się również ustąpienie ministra Skirmunta z Londynu i zastąpienie go p. Aleksandrem Skrzyńskim.

MIĘDZYNARODOWY ZJAZD PARLAMENTARZYSTÓW.

Warszawa, 19. 5. (A. W.) Wczoraj wieczorem wyjechała delegacja międzypartyjna do Londynu, na międzynarodowy zjazd parlamentarzystów. W skład delegacji wchodzi: sen. Lubiński, posłowie Szydłowski, Waratki i Wiślicki.

CZEGO NAWET W BERLINIE NIE TAJA.

Berlin, 19. 5. — Telegraphen-Union donosi, iż Piłsudski wskutek wielkiego wyczerpania nerwowego położył się do łóżka. Według innych wersji nie pokazuje on się na widok publiczny z obawy zemsty rozgoryczonej ludności i krewnych nieszczęśliwych ofiar jego buntu.

Kapłan żołnierz.

TRAGEDJA KSIEDZA PANASIA, kapelana II-giej brygady legionów.

Któż nie zna w Polsce ks. Panasia, kapelana II-giej brygady legionów, kapłana-żołnierza, bohatera z procesu w Marmarosze-Sziget? Od pierwszej chwili powstania legionów związał swe losy z nimi i z Piłsudskim. Do ostatnich chwil pozostał wierny swym dawnym towarzyszom broni, stawał zawsze w ich obronie, dla Piłsudskiego zawsze znalazł słowa wytłumaczenia i obrony jego postępowania.

Czysta i idealna dusza ks. Panasia została do głębi wstrząśnięta ohydą walką bratobójczą i zamachem na Konstytucję.

W kościele garnizonowym, w którym zebrała się generalicja i korpus oficerski, stojący za marsz. Piłsudskim, rozegrała się scena, która głośnie echem odbiła się po całej Polsce, potężnie robiąc wrażenie w całym wojsku.

Po skończonym nabożeństwie zbliżył się ks. Panas, niosąc na piersiach szereg odznak bojowych z „Virtuti Militari” i czterema „Krzyżami Walecznych” na czole, do siedzącego w prezbiterjum gen. Dreszera, i wyliczając boje, za które otrzymał order, rzucił je pod nogi gen. Dreszerowi, mówiąc: „Zrzucam je, bo pała mi piersi”.

Tak postąpił kapłan-żołnierz, wierny swej przysiędze i honorowi żołnierskiemu.

Czyn jego pozostanie w pamięci narodu.

„FACHOWI”.

W „Rzeczypospolitej” z dnia 18 bm. czytamy, co następuje:

„Nowy Kurjer Polski”, organ odzwierciedlający dążenia i zamiary obecnych władz państwowych, w swym niedzielnym wydaniu zapowiada oddanie rządów nad krajem ludziom nie skazitelnym i fachowym.

Co do pierwszego punktu nie możemy z wiadomych względów zabierać głosu, natomiast pragniemy poruszyć punkt drugi: fachowość.

Otóż zapytamy, dlaczego stanowisko komisarza Rządu na Warszawę, stanowisko, na którym winien się znaleźć prawnik i administrator, powierzono... lekarzowi?

Dlaczego wysokie stanowisko dyrektora generalnego Poczty i Telegrafu oddano p. Szczurkowi, posiadającemu wykształcenie... czteroklasowe? — Tak się ma z fachowością...

Od siebie dodać możemy, że wszelkie komentarze stają się zbędne.

Wrzenie w Kowieńszczyźnie.

Według wiadomości, nadeszłych z Kowna zwycięstwo opozycji przy wyborach do sejmiku może mieć poważne następstwa. Chrześc. Demokracja zamierza przeprowadzić zamach stanu i zaprowadzić dyktaturę.

Stacjonujący w Olicie 6 pułk piechoty wypowiedział posłuszeństwo. Pułk rozbrojono, pułkownika internowano.

Prezydentem Litwy ma być wybrany Wilejszyc.

Twardy orzech marokański.

Sytuacja wojsk francusko-hispańskich pogarsza się.

Londyn, 19. 5. (A. W.) Donoszą tu o pewnym pogorszeniu się sytuacji wojsk francusko-hispańskich w Maroku. Zwłaszcza zagrożone są wojska hispańskie. Na tyłach ich wybuchł zorganizowany w porozumieniu z Abd-el-Krimem bunt, przy czym jeden z przychylnych Hiszpanii szejków został zamordowany. Równocześnie z wybuchem powstania wojska rifeńskie podjęły

energiczną kontr-akcję, która zmusiła Hiszpanów do wycofania się w kierunku północnym, przy czym niektóre z oddziałów hispańskich poniosły znaczne straty. Jeden z legionów, złożonych głównie z cudzoziemców uważany jest za stracony. Krają pogłoski, iż Hiszpanie przystąpili do ewakuowania władz z Alhucemas.

Nagrodzone

na Pierwszej Pomorskiej Wystawie Rolnictwa i Przemysłu
Wielkim Złotym Medalem

Mydło Liljomleczne *Pomerania*

Krem Liljomleczny *Pomerania*

Udełkarnia i pielęgnuje cerę ♦ Żądać wszędzie!

Zwracać uwagę
na markę

Pomerania

POMORSKIE TOW. PRZEMYSŁU CHEMICZ. „POMERANIA”
KAZIMIERZ WOLSKI I SYN w GRUDZIĄDZU.

Z życia Polaków w Niemczech.

Podajemy poniżej kilka kartek i faktów, dosadnie charakteryzujących stosunki społeczne, w jakich znaleźli się nasi rodacy. Fakty te podajemy z całą wstrzeźliwością pewni, iż nasi czytelnicy sami urobią sobie najtrafniejszy sąd o doli Polaków w krainie Bojaźni Bożej.

Przy okazji zwracamy jedynie uwagę, jak wygląda przy bezstronnej ocenie nasza tolerancja wobec Niemców u nas i, czy koła polityczne zachodu posiadają dość dobrej woli w przeprowadzaniu linii porównawczej.

Falszywa statystyka. Sprawa statystyki, tyczącej się liczby mniejszości narodowych w Niemczech sprawa krzywdząca nas przedewszystkiem, nie przestaje rozbrzmiewać doniosłym echem na łamach całej bez wyjątku prasy polskiej w Niemczech. Landraci wydałi okólnik, „żeby te osoby, które mówią po niemiecku i polską, gwara górnośląską, podały oba języki jako mowę ojczystą”. Z tego objaśnienia wynika wyraźnie — pisze „Dziennik Berliński” — że „dwujęzyczność” można było zapisać tylko w niektórych wyjątkowych przypadkach, kiedy ojciec lub matka używają różnej mowy. Takich przypadków zaś w rzeczywistości jest bardzo mało. Tymczasem rachmistrze, którymi byli przeważnie nauczyciele-niemcy, wywiązali się aż nadto gorliwie z powyższych zleceń, gdyż nie pytając wcale o język ojczysty, prawie we wszystkich wioskach na Śląsku opolskim, wymieniali język niemiecki jako język ojczysty polaków. W wielu miejscowościach dano nawet zrzeczenie do zrozumienia, że jeżeli jako język ojczysty będzie podany polski, wówczas przyznających się do polskości wydałi się z Niemiec. Przytoczone przykłady przez „Dziennik Berliński” w oryginalnie wystarczą chyba za wyjaśnienia, skąd się w statystyce wzięła tak olbrzymia liczba dwujęzycznych i dlaczego liczba mniejszości narodowych tak znacznie „zmalala”.

Znamienny wyrok sądowy. Sąd w Malborku skazał Albina Górskiego z Postolina, w powiecie sztumskim, na 6 miesięcy więzienia za to, że Górski, jako polak, nazwał żołnierzy reichswehry świniami, drabami i zakalą domowa.

Wedle berlińskiej „Weltbühne” sprawa przedstawia się następująco: Do mieszkania Górskiego przybyli na podstawie rozkazu kwaterunkowego, oficerowie i żołnierze reichswehry, którzy przyprowadzili ze sobą więcej ludzi, niżli ich wymieniał nakaz kwaterunkowy. Wówczas Górski, od którego podoficerowie zażądali specjalnego jedzenia, zaczął im wymyślać. Sąd uznał, że postępowanie żołnierzy było w porządku, natomiast zachowanie Górskiego uznał za prowokacyjne.

W uzasadnieniu wyroku czytamy zdanie takie: „Żołnierze swemu uczuciu niemieckiemu nie dali żadnego wyrazu, gdyż inaczej byłiby na miejscu zabili oskarżonego. Naród niemiecki i reichswehra nie zrozumiełby nigdy, gdyby sąd zadowolili się nałożeniem kary pieniężnej na polaka. Nietylko on sam, lecz cała ludność z okolicy Postolina wiedzieć ma o tem, że wobec niemieckości należy zachowywać się porządnie”.

Zabójstwo zatem jest odpowiednim odwetem za użycie przez człowieka słów takich, jak „psy i wieprze”. Czy też nie byłoby wskazane, żeby sędziowie polscy, przed którymi wypłyną analogiczne sprawy, zastosowali do oskarżonych niemców równy wymiar sprawiedliwości?

Napad na polski teatr. W miejscowości Wierchowa pow. tarnogórskiego, na Śląsku opolskim, Zjednoczenie Zawodowe polskie urządziło przedstawienie teatralne w lokalu prywatnym. Oczywiście, hakatyści od samego początku usiłowali przeszkodzić odgraniu sztuk. Dopiero, gdy policja oddała się, grupa Niemców z okrzykiem „Hej! Front!” wtargnęła na salę i zamieniła: „Siegreich wollen wir Polen schlagen”. Na sali powstało zamieszanie, publiczność zaczęła opuszczać miejsca, aby uchronić się przed terorem napastników, którzy, upojeni zwycięstwem, zmusili orkiestrę do odegrania pieśni „Deutschland, Deutschland,

über alles”. Dopiero pod koniec napaści zjawiała się policja, która nawet nazwisk napastników nie zapisała, jakkolwiek z ich strony padły strzały rewolwerowe. Oto, jak Niemcy zapewniają polakom swobodę rozwoju ich życia kulturalnego!

Szkolnictwo w Prusach Wschodnich. Wschodniopruska prasa niemiecka zamieszcza artykuł posła do parlamentu prof. dr. Preyera, który występuje przeciwko udzieleniu praw w dziedzinie szkolnej polskim mniejszościom narodowym w Prusach Wschodnich. W razie bowiem otrzymania przez polaków autonomii kulturalnej, powstałoby w krótkim czasie w wioskach szkoły polskie, których celem byłaby polonizacja Prus Wschodnich. Prof. Preyer zaleca politykę utrzymania i wzmocnienia niemieczyny, aby każda wieś w Prusach Wschodnich pozostała niemiecką „bis auf die Knochen”. Jeżeli się krok jeden usunie wstecz, wówczas „giebt es kein Halten mehr”.

Czy prawem kałuża?

Dnia 16 bm. z Banku Polskiego podjęta została przez generała Składkowskiego, komisarza rządu m. st. Warszawy, suma 3½ miliona złotych do dyspozycji p. Piłsudskiego, ministra spraw wojskowych.

Niezależnie od powyższego dokonana została już uprzednio okupacja Banku Gospodarstwa Krajowego przez pułk. Iwanowskiego oraz Banku Rolnego przez wyznaczonego komisarza p. Wilkońskiego.

Obaj ci panowie objęli urzędowanie w asyście uzbrojonych żołnierzy, nakazując całemu personelowi z Zarządem włącznie bezwzględne podporządkowanie się do swych zarządzeń pod groźbą natychmiastowej dymisji. Jednym z pierwszych zarządzeń był zakaz wysyłania pieniędzy do Poznania.

Z różnych stron.

DROGOWSKAZ MUSSOLINIEGO.

W najbliższym czasie ma się ukazać książka Mussoliniego p. t. „Podstawy potęgi”, w której ma się znajdować synteza dróg politycznych narodu, prowadzących go do stanowiska wielkomocarstwowego. (aw)

— Katastrofa lotnicza w Rumunii. W Galacu podczas prób ze spadochronami nastąpiła katastrofa. Mianowicie spadochron kapitana Himosa nie otworzył się i lotnik spadł z wysokości 1000 metrów, ponosząc śmierć na miejscu.

— Oddalona skarga b. cesarzowej. Była cesarzowa Zyta wytoczyła, jak wiadomo, proces paryskim jublerom Jakóbowi i Józefowi Bienenfeldom za nielegalne postępowanie przy sprzedaży habsburskich klejnotów koronnych. W tej sprawie odbyła się rozprawa, na której sąd oddalił skargę b. cesarzowej.

— Wielki pożar. Straty, spowodowane przez pożar części miasta Bacau (Rumunia), wynoszą przeszło miliard lei. Spłonęło około 300 zabudowań. Rada ministrów postanowiła przyjąć ofiarom katastrofy z pomocą.

— Zima we Francji południowej. W całej południowej Francji panują chłody. W górach spadł śnieg.

— Ulew i powódzie we Włoszech. Z powodu katastrofalnie ulewnych deszczów trwających bez przerwy przez ostatnie dni, w wielu miejscach wystąpiły z brzegów rzeki północnych Włoch, zalewając płaszczyzny. Największe wylewy nastąpiły w okolicach Vicenzy, Werony i Alessandrii.

— Zgon ostatniego sułtana Turcji. W San Remo (Włochy) zmarł na atak paralityczny zdeponowany sułtan Turcji Mahomet V.

GROŹNY POŻAR MIASTA.

Bukareszt, 17. 5. Olbrzymi pożar zniszczył liczne fabryki i około 500 domów w dzielnicy robotniczej miasta Bacau. 2600 mieszkańców pozostało bez dachu nad głową. Straty wynoszą około 700 milionów lei.

—(rt) Zebrane miesięczne Narod. Org. Kobiet zostaje odłożone z powodu stanu wyjątkowego. Zarząd.

Berlin w obawie rozruchów komunistycznych.

14 000 policjantów w pogotowiu.

Berlin, 19. 5. (Tel. wł.) Zjazd partii komunistycznych, który się rozpoczyna w Berlinie w pierwszym dniu Zielonych Świąt, zapowiada wielkie manifestacje antypaństwowe. Z samego Szczecina odejdzie 60 specjalnych pociągów, z Hamburga 30 i z Halle 20. Władze państwowe obawiając się rozruchów, wydały daleko idące zarządzenia.

14 000 policjantów zostało ściągniętych z prowincji

do stolicy. Wszystkie pułki reichswehry otrzymały rozkaz ostrego pogotowia.

Ważne punkty miasta będą strzeżone przez artylerię, na rogach ulic ustawione zostaną karabiny maszynowe. Samochody pancerne będą krążyły po ulicach, policja zostanie uzbrojona w karabiny oraz granaty ręczne.

Wśród ludności Berlina panuje z tego powodu wielkie podniecenie i zdenerwowanie.

B. Kronprinz wygwizdany i zwymyślany.

Wykonał to z niezwykłą starannością „Reichsbanner“.

Berliński „Lokal-Anzeiger“ donosi z Wrocławia, że b. kronprinz niemiecki, powracając samochodem do rezydencji swojej w Olesnicy w towarzystwie żony ks. Cecylii, wygwizdany był i zwymyślany przez po-

chód republikańskich organizacji — „Reichsbanner“.

Republikanie niemieccy otoczyli samochód b. kronprinca i parę książęca zasypali obelgami.

Komuniści w Krakowie próbują demonstrować.

Kraków, 19. 5. Pomimo zakazu policji, odbywał się na placu Kleparskim w Krakowie wiec komunistów. Już o godzinie 6-tej wieczorem komisarz policji oświadczył przewodniczącemu wiecu Drobnerowi, że wiec z rozkazu władz odbyć się nie może.

Ponieważ oświadczenie to nie odniosło skutku, policja zaczęła rozpraszać tłumy, które z wrzaskiem

przebiegały ulicę Basztową, a następnie bocznymi ulicami wracały przez plac Matejki na Kleparz. Dopiero wzmocniony oddział policji położył tamę zbiegowisku i tłum rozpedził.

Nadmienić należy, iż na wiec ten przybyły męt, jakich dotychczas Kraków nie widział.

Obrazki pomorskie.

Cud cywilizacyjny w Borach Tucholskich.

Co może silna wola i wytrwała praca. — Łąki państwowe płucami Borów Tucholskich. — System kanałów zbudowany przez Francuzów. — Państwo czerpie z dawnych nieużytków wielkie dochody.

Jako tułacz bezdomny przebiegam obecnie te tak nadzwyczaj przez naturę ubogo wyposażone bory tucholskie. Może ich punktem centralnym jest Tuchola, a może Czersk. Jałowa gleba, lasy, a raczej bory i bory, gdyż drzew liściastych tutaj niezwykle mało.

Naraz, tułacząc się po nich, napotykam istne oazy wśród tych piasków i borów puszczy tucholskiej, jak wędrowiec, zdrażający karawanami na okrętach pustynnych — wielbłądach do celu przeznaczenia wśród stopy pałacach piasków Sahary. To ogromne obszary soczystych, bujnych, trawami obficie pokrytych łąk państwowych. To oazy, cudem przeniesione z dalekich puszcz — zda się — Sahary, w czołe, złotawym piaskiem pokryte puszcze tucholskie, to urodziska dla płuc i dla oka w tych żywica leśna lub susza tohnących piasków borów tucholskich.

Zaciekawiony pytam, skąd one, wszak widocznie z innych błogosławionych stron przeniesione, się tutaj wzięły u okolicznych gburów. Zwracając mnie po informacje do blisko 100-letniego starca, starego Tuśki w Lubikach. Podążam i znajduję tego starca rzeźwego i bystrego umysłu. Opowiada mi, że jako 14-letni chłopak pracował przy kopaniu kanałów, a potem całe długie dziesiątki lat czynny był jako polewacz.

W łąkach tych zakochany. Wprost lzy w oczach mu stają, gdy o nich mówi.

Poza niemi kończy się jego światopogląd. Dowiaduję się ze zdań, przez niego wypowiedzianych, że już w r. 1839 rząd pruski zaczął pracować nad użyczeniem ugorów, nieużytków, aby je zamienić w bujne trawiska. Leżą one nad rzekami: Brdą, Wdą i Czarną Wodą i to w północno-zachodniej stronie borów tucholskich.

— To, co pan widzi, — mówi stary Tuśka, — to dzieło rąk ludzkich, rozumne, stworzone na wyjąłowiach, wykarczonych ugorach leśnych i na bezużytecznych, pod uprawę, torfowiskach. A było to tak! Wykopano naprzód kanał czarnowodzki. Było to tak 1839—42 r. W tym roku puszczono pierwszą wodę. Co się tam ludzi nagromadziło, by ten cud, rektoma ludzkiemi wywołany, podziwiać. A potem nastąpiło kopanie dalszych kanałów, potem karczowanie. Przybywali do pracy ludzie z całych nieledwie Kaszub, tam z drugiej strony od Niechwaszcza, z borów naszych całych, a nawet z tej dziś naszej Kongresówki.

— A kto kierował pracą — pytam zaciekawiony.

— To ja już panie nie pamiętam, ale były to jakieś „francuzi“, takie dwa inżynierzy czerniawe, ale szachtmajstry, to „byli“ same „Niemce“. Ludzie zarabiali dobrze, bo 25—60 fenigów dziennie, jak kto pracować umiał.

— A kto obecnie ma nadzór nad łąkami? — pytam zaciekawiony.

— A to p. Konitzer z Czerska, a łąki teraz za polskich czasów stokroć lepiej wyglądają. Aż radość bierze na nie patrzeć.

Pozegnałem zgrzybiałego starca, aby o tym cudzie cywilizacji, przeprowadzonej w borach tucholskich, czegoś więcej się dowiedzieć. Wracając, podaje mi do ręki ktoś: „Die Tuchler Heide“ Mühlrada. A zatem fiskus niemiecki skupił w swych rękach czersko-lubomskie i mokijskie klucze — około 30 000 mórg. Na cele te wydano około trzech milionów marek, sumę naówczas, niezwykłą. Melioracja zatem tych ugorów nastąpiła po wykupieniu ich, tu, znaczny młodszy wiek po roku 1843. Nie są one skupione, przeciwnie roz-

rzucane, a obejmują nad Brdą: Barłogi, Bielska Struga, Zielona Łąka, Myłof, Czerska Struga; nad Wdą: Kamionie, Brand, Koziegóra i Cegielnia; nad Czerską Strugą: Polanę i Mościska. Ponadto w pow. człuchowskiemu już leżą łąki w Rososze — razem około 6 000 mórg.

Łąki te są naprawdę płucami borów tucholskich. W Myłofie nad Brdą rozpoczyna się kanał 20 klm., łączący się około Barłogów z mniejszym kanałem, około 10 klm. długim.

Kanał Czarnowodzki posiada około 23 klm. długości biorąc wody z Wdy. Ponadto istnieje szereg pomniejszych kanałów. Nie wdając się w komplikację tych poszczególnych kanałów i kanalików, nawadniających łąki rządowe, w ołbrzymi zasób pracy, jaki włożono w budowę ich, aby np. przy Czerskiej Strudze kanał Budy przechodził wspaniałym akwaduktem ponad Czernicą, aby za pomocą rowów i śluz i kanałów dopływowych i odpływowych razem się łączyły, to jednak obraz ten daje nam pojęcie, jak głęboko i subtelnie obmyślana była praca owych inżynierów francuskich, których nazwisk nie znamy.

Udaję się do p. Konitzera, kierownika gospodarki owych łąk. W swem miłośko urzędzonym gniazdku przyjmuje mnie nader życzliwie.

— Panie dyrektorze, — zwracam się do niego — podziwiałem w tych dniach łąki państwowe, pozostające pod Pańskim nadzorem. Tożto niezwykle doniosłe dzieło rąk ludzkich. Obecnie duszą utrzymywania łąk tych w należytych stanie to Pan, jak mi mówiono. Zechciej mi Pan zatem powiedzieć, czy łąki te przynoszą korzyści, jakie i komu.

Jowialny mój interpelant, zapalając sobie powolnym, cechującym go sposobem papierosa, odpowiada mi powolnie.

— Proszę pana, jestem dzisiaj urzędnikiem państwowym. Nie wszystko mi wolno mówić, co bym powiedział mógł. Mogę panu jedno tylko zaznaczyć, że łąki te, według opinii starszych ludzi, znających dawną gospodarkę niemiecką, w lepszej znajdują się kulturze, niż za czasów niemieckich. Pan je oglądał! A cóż? Czy trawa ta nie wkłada się panu w oczy? Czy nie zechciałoby się jej rwać, by sałatkę z niej przyrządzić? A cóż dopiero nasze bydelko, tak liche w borach tucholskich, w których soczystej paszy wogóle nie posiada. Kiedy nasi zagrodnicy i chałupnicy już stali przed ruiną pod względem hodowli bydła, przemysłni zawsze Prusacy, patrzący w dal, a nie tylko z dnia na dzień, zaradzili meliorację tych łąk. I dopiero po dokonaniu tego dzieła rozwinęły się takie wioski, jak: Kurcze, Mosna, Krag, Ostrowite, Rzepinna i Struga oraz wiele innych. Rodzaj bydła również się poprawił zadziwiająco. Pozwoli pan, że poszukam statystyczne dane, w tej chwili służę; pan zechce posłużyć się papierosami.

Po krótkiej zaledwie chwili czekania zjawia się gospodarz mój, tak niezwykle uprzejmy.

— Proszę pana, nie mam dokładnych pod tym względem danych, lecz wiem, co wieś Czersk i inne płaciły w r. 1708 podatku od bydła, a to panu da wyobrażenie o tak niezwykle minimalnych wynikach hodowli bydła w tych stronach. Otóż zestawienie to urodzowe mówi: za 4 krowy, 16 owiec i 5 świń — wieś Czersk; za 4 krowy, 10 owiec i 4 świń — wieś Legion; za 5 krowy, 20 owiec i 6 świń — wieś Leg. A ponadto na Folwarku Czerskim znajdowało się tylko:

6 koni, 12 wołów, 8 krów, 4 jałówki i 150 owiec. Ten stan atoli znacznemu uległ pogorszeniu już w 19-tych stuleciu na początku, gdy skasowano serwituty leśne. Dopiero melioracja owych łąk, które pan tak podziwił, biedzie, zaradziła.

Pytał pan, jakie i komu łąki te przynoszą korzyści? Jako urzędnik, nie wolno mi panu obszernie na zapytania te odpowiadać, lecz tylko w granicach moich kompetencji. Otóż przedewszystkiem ubogiej ludności. Dwa razy do roku odbywają się terminy dla przetargów publicznych na cięcie pierwszego i drugiego sianokosu. Niezwykle wówczas ludno i gwarno. Ze wszech stron przybywają, chętni nabycia soczystych sianokosów. Przetargi długo nie trwają, gdyż pełne pokarmu te trawy znane są wszędzie i daleko poza borami.

W mgnieniu nieledwie oka, rozbierane są odnośne sianokosu parcele. Państwo zyskuje na tem znaczne sumy, tem więcej, że zaledwie kilku sił potrzeba do administrowania i nadzorowania łąkami. Wybacz pan, że więcej nie powiem, lecz cieszę mnie, że to nasze oczko w głowie borów tucholskich pana zainteresowało i że pan o tem chce pisać w „Głosie Pomorskim“. Niechże mi pan przyśle odnośne numery.

Pozegnałem miłego zawsze, pracowitego i czynnego gospodarza, a w noc majową, ciepłą i kwiecistą drzew owocowych woniącą, myślam pogoniłem do tych uroczych okolic przy łąkach rządowych, jak: Koziegóra, Jezioro nad Wzdzydkiem jeziorem, Myłof, Bielska Struga.

Równocześnie dumny się czułem, że przynajmniej tutaj, w tucholskich borach, postawiono na pieczy owych łąk, tak niezwykle w ostatnich czasach zaniedbanych przez Niemców: the right man of the right place (odpowiedniego człowieka na odpowiednim miejscu) który w pracę swą wkłada nie tylko znajomość rzeczy, lecz i — jak to z błysku oczu jego widziałem i dusz.

Oazy te, zielenią nęcące, w borach tucholskich, warte widzenia, płuća te borów tucholskich, warte podziwu.

sh.

Zlot Stowarzyszeń Młodzieży w Radzynie

W ubiegłą niedzielę, spokojną, ale uroczysto położone miasteczko Radzyna, było świadkiem wspaniałej uroczystości młodzieży.

Staraniem Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej w porozumieniu z Związkiem Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej na Pomorzu, odbył się tu Zlot Stow. Młodzieży z Grudziądza Św. Krzyż w liczbie 131, Gruty 40, Słupa 25, Wąbrzeźna 10, Okonina 23, oraz miejscowe Towarzystwo Powstańców i Wojaków wraz z swym oddziałem Młodzieży Wojackiej w liczbie około 120.

Już o godzinie 4-tej rano wymaszerowało Stowarzyszenie z parafii Św. Krzyża z Grudziądza przy dźwiękach swej orkiestry pod batutą kapelmistrza p. Mastalerka i swym Patronem ks. Mańkowskim. W drodze do Radzyna przyłączyły się Stowarzyszenia z Okonina, Gruty, i Tow. Powstańców i Wojaków oraz Młodzieży Wojackiej z Okonina.

Na dworcu w Radzynie nastąpiło powitanie przez Tow. z Radzyna. O godz. 10-tej odbyło się uroczyste nabożeństwo dla Młodzieży. Sumę celebrował ks. proboszcz Wojciechowski z Radzyna. Kazanie wygłosił ks. wikary Lewandowski z Radzyna, zachęcając młodzież do składania hołdu swemu Stwórcy w małym swego życia przez posłuszeństwo, pokorę, pilność i czystość serca tak, jak to przyroda w tym miesiącu czyni przez swą piękność. Podczas sumy przygrywała orkiestra Młodzieży Katolickiej z Grudziądza i wykonał dopiero od roku istniejący, dwugłosowy chór żeński z Radzyna kilka pięknych pieśni kościelnych. Po nabożeństwie nastąpił pochód przez miasto i defilada na rynku.

O godz. 12-jej nadjechał generalny sekretarz Związku, odbierając raport od kierowników Stowarzyszenia i udał się do kuchni polowej, wystawionej dzięki staraniu miejscowego burmistrza p. Kirsteina i ofiarności obywatelstwa miasta Radzyna. Rolę kuchmistrzy przyjął pani burmistrzowa, wydzielając z tej kuchni tak smaczny obiad, dla przeszło 200 ludzi, że wszyscy druhowie zachwycali się obfitością i doborem porcji.

Od godziny 2—4-tej odbyły się zawody w piłkę nożną między Stowarzyszeniem z Grudziądza i Młodzieżą Wojacką z Radzyna z wynikiem 5:0 na korzyść Stowarzyszenia Grudziądza. Potem nastąpił koncert z urozmaiceńiami druhowi grudziądzkich, wśród których oznaczali się szczególnie druhowie Kozłowski i Reder.

W międzyczasie urządzono bieg międzystowarzyszeniowy na odległość 640 m. Pierwszy przybiegł do mety druh Bronisław Tomaszewski z Okonina, przebiegając przestrzeń w 2.52 min., drugi zaś druh Jan Grajewski z Radzyna w 2.55 min. Pierwszy uzyskał dyplom i nagrodę, ofiarowane przez Związek Stowarzyszeń, drugi dyplom i nagrodę ofiarowane przez miasto Radzyna. O godzinie 7-mej nastąpiły występy teatralne i bardzo piękne popisy gimnastyczne, wśród których wyróżniły się piramidy.

Ze Złotu wszyscy uczestnicy byli bardzo zadowoleni. Dowodem tego były przemówienia ks. proboszcza Wojciechowskiego, p. burmistrza, wiceprezesa Towarzystwa Powstańców i Wojaków, rektora szkoły p. Augustyna Klímka, ks. Grochowickiego, patrona Młodzieży z Gruty, wiceprezesa z Słupa dr. Konrada Piśzoli, prezesa Stowarzyszenia z Gruty dr. Pokory Leona, ks. Mańkowskiego z Grudziądza i generalnego sekretarza ks. Zynda.

Kryzys w górnictwie angielskim trwa od 7-miu lat.

Kryzys w angielskim przemyśle węglowym, który znalazł ostry swój wyraz w strajku powszechnym, trwa w rzeczywistości już 7 lat. Datuje się bowiem od r. 1919, kiedy to przed górnictwem w Anglii stanęło zadanie: reorganizować przemysł kopalniany, by go uratować — czy też odciążyć go czasowo przez obniżkę płac roboczych?

Już też wtedy, w r. 1919, komisja ankietowa Sankeya, po zbadaniu sytuacji w kopalniach, dochodzi do wniosku o konieczności znacjonalizowania przemysłu górnictwa i zjednoczenia wszystkich przedsiębiorstw pod mieszaną kontrolą rządu, przedsiębiorców i robotników. Lloyd George odrzuca jednak projekt przejęcia kopalń przez państwo, a w dn. 18 maja 1920 r. nadzwyczajny kongres Trades-Unionów odtłumaczył w głosowaniu 3.700.000 głosów przeciwko 1.100.000 głosom żądanie federacji górników ogłoszenia strajku powszechnego.

W r. 1921, w kwietniu, po ogłoszeniu lokautu przez zarządy kopalń, federacja górników angielskich zwróciła się po raz wtóry z tem samym żądaniem poparcia do Unii trzech najsilniejszych Trades-Unionów robotniczych, — kolejarzy, mechaników i robotników transportowych. I znowu, jak rok temu, Unia związkowa odrzuciła propozycję górników, nie decydując się na podjęcie szerszej akcji strajkowej.

Przypomnienie tych dwóch dat z r. 1920 i z 1921 wskazuje na właściwą datę narodzin kryzysu w górnictwie, jednocześnie zaś uwydatnia różnicę między sytuacją obecną a sytuacją poprzednią z r. 1920.

W r. 1920, w październiku, górnicy uzyskują podwyżkę płacy o 2 szyllingi tygodniowo. W pół roku później, na skutek pogorszenia się sytuacji ogólnej w przemyśle górnictwem, podwyżka ta zostaje cofnięta, a jednocześnie ustaje kontrola rządu nad działalnością kartelów węglowych.

W r. 1924 górnicy wystawiają na nowo żądania podwyżki płacy i uzyskują w dn. 15 kwietnia pewne ustępstwa ze strony przedsiębiorstw.

Wraz z cofnięciem przez rząd angielski subsydjów wyrównawczych dla pracującego deficytowo przemysłu górnictwa, kwestja płacy i jej obniżenia staje na ostrzu noża z dniem 1 maja r. b. i przewlekły kryzys, datujący się od r. 1920, wchodzi w okres ostrego konfliktu, który, w ostatniej fazie, tj. minionego strajku powszechnego, przekroczył granice określone mu początkowo przez Federację górników.

Bezrobocie.

(Niecoby najbardziej wymownych.)

W styczniu 1925 roku mieliśmy 165 tysięcy ludzi bez pracy, a ilość ich rosła przez luty i marzec. Miesiąc ten z ogromną liczbą 185 tys. osób, pozabawionych zarobku, uważano za okres przesileniowy. Sytuacja poprawiała się poprawiać przez kwiecień, maj, czerwiec i lipiec. Zdawało się, że dochodzimy już do cyfr styczniowych. Jesień jednak znów pogorszyła sytuację i to w sposób wprost katastrofalny. Już wrzesień wykazał więcej bezrobotnych, niż „przesileniowy“ marzec (188 tys.), listopad 219 tys., grudzień 262 tys. Rok 1926 znaczący cyfry jeszcze bardziej ponure: styczeń 314, luty 360 tysięcy.

W tem miejscu przesilenie się znów załamało i zwiolna poczęło cofać. W ciągu marca 1926 roku ilość bezrobotnych maleje o 14 tysięcy, w kwietniu o dalsze półtora tysiąca. Poprawa ta sama przez się bardzo nieznaczna, ale coś mówi. Marzec-maj przyniósł w roku zeszyłym zmniejszenie się ilości bezrobotnych załadowo o 7 tysięcy.

Nie wszędzie zresztą znać owo polepszenie się sytuacji. Nasz największy rejon przemysłowy — Śląsk, nie odczuwa go zupełnie. W marcu trochę się liczbą bezrobotnych zachwiała — resztę rośnie ona z miesiąca na miesiąc: I. — 25 r. 37 tys., V. 25 r. — 43 tys., XII. 25 r. — 63 i obecnie 76 tys. bezrobotnych.

To samo dotyczy Warszawy. Tu bezrobocie, rosąc prawie nieustannie w końcu marca br., doszło do 17 000 i na liczbie tej stanęło. Województwa południowe uzyskały nieznaczna poprawę stosunków w marcu (o jeden tysiąc na 44), ale już w kwietniu mamy do czynienia z ponownym pogorszeniem się sytuacji. Wschód polski tak samo nic nie zyskał. Poprawa tedy cała przypada na Łódź. Tu, w ciągu 2 ostatnich miesięcy zyskuje pracę około 13 tysięcy bezrobotnych i dziś powróciliśmy nieomal do sytuacji, jaka była w styczniu r. b. Podnieść należy, że pracę uzyskują robotnicy nie tylko w robotach publicznych, ale przede wszystkim w przemyśle, który jakoby się poruszył, — ruszają mianowicie średnie i mniejsze zakłady przemysłowe. Wielkie jeszcze nie ujawniły tendencji do poprawy. Daje to nam pojęcie o sytuacji. Rusza przemysł włókienniczy, wydobywcie węgla dzięki rosnącemu wywozowi morskemu utrzymujemy na dawnym poziomie, a staje się nawet nieco zwiększony — we wszystkich innych gałęziach przemysłu panuje zastój groźny, którego przełamać jeszcześmy nie zdołali.

Jaka poprawa przyniesie roboty publiczne, zobaczymy dopiero w czerwcu.

Frank spada katastrofalnie

mimo pomysłowych wiadomości z Londynu.

Paryż, (A. W.) Katastrofalny spadek franka na giełdzie tutejszej trwa w dalszym ciągu, wykazując ostatni kurs funta na 163 — dolara na 35,5. Detozorientacja, wywołana tą nieoczekiwaną zniżką powiększając komunikaty Ministerjum Finansów, które tłumaczą spadek waluty francuskiej w relacji, do złota ogólnym obniżeniem się wartości walut państw europejskich.

Czego spodziewają się Niemcy po nowym rządzie?

Berlin, 18. 5. (A. W.) Niezmiernie znamienny artykuł ukazał się wczoraj na łamach Börsen Kurier. Artykuł przewiduje, w związku ze zmianą rządu w Polsce, zmianę kursu polityki gospodarczej wobec Niemiec i spodziewa się jaknajrychlejszego zawarcia traktatu handlowego z Polską. Nie można zapominać o tem, że Polska jest dla Niemiec wielkim rynkiem zbytu, a eksport do Kongresówki przed wojną stanowił więcej niż połowę całego eksportu niemieckiego do Rosji. Wojna celna z Polską odbiła się poważnie na życiu gospodarczym Niemiec. Zapasy węgla na niemieckim Górnym Śląsku nie zmniejszyły się, natomiast Polska

Sfery gospodarcze nie uznają wartości tych wyjaśnień zaznaczając, że zniżka dotknęła jedynie walutę francuską i belgijską, a częściowo włoską. Sfery rządowe wyrażają natomiast zdziwienie, że baissa franka nie ustala, mimo nadchodzących z Londynu pomysłowych wiadomości o przebiegu rokowań pomiędzy ministrem Peretem a Churchilllem.

dla swego węgla zdobyła sobie nowe rynki zbytu wypierając dumpingowymi cenami węgiel niemiecki. Przy tym stanie rzeczy najwięcej ucierpiał na tem wielki przemysł fabryczny, niemiecki Górny Śląsk i Gdańsk.

W dalszym ciągu artykuł stwierdza, że zawiodły nadzieje, że wojna celna zmusi Polskę do ugięcia kolan przed Niemcami. W interesie Niemiec leży wykorzystanie obecnej chwili, by doprowadzić do porozumienia z Polską i zawrzeć traktat. Autor porusza kwestję zmiany w łonie delegacji niemieckiej do rokowań handlowych z Polską.

Premjer Bartel odcyzsza urzędy.

Premjer Bartel wystosował okólnik do ministrów, polecający im, aby w ciągu najkrótszego czasu sporządzono spis urzędników, którzy zasiadają w radach nadzorczych spółek zarobkowych, spółek akcyjnych i innych towarzystw zarobkowych oraz, by zarządzali od

urzędników podania wysokości poborów, względnie innej formy remuneracji, jakie otrzymują w tych towarzystwach. Ma to być pierwszy krok w kierunku t. zw. odcyzszczenia urzędów.

Przeciwko polskiemu handlowi drzewnemu.

„Ostdeutsche Morgenpost“ ubolewa nad tem, że pruski Landtag odrzucił wniosek partji nacjonalistów w sprawie zakazu wywozu z Polski do Niemiec drzewa, a mianowicie okraglaków i kopalniaków. Podobno ceny drzewa śląskiego względnie górnośląskiego były często niższe, niż drzewa środkowo-niemieckiego. Ceny

te były prawie o 3 marki niższe w stosunku do cen przedwojennych. Wschodnie drzewo znajduje się obecnie o prawie 5 marek poniżej cen drzewa środkowo-niemieckiego i na tem ile wynikający kryzys zbytu musi wywrzeć w krótkim czasie rujnujący wpływ na własność leśną w obszarach wschodnio-niemieckich.

Nasz bilans handlowy jest czynny.

Według obliczeń dokonanych przez Główny Urząd Statystyczny w kwietniu r. b. przywieziono do Polski rozmaitych towarów za 118.796.000 złotych, wywieziono zaś za 163.134.000 złotych, a więc przewyżka wywozu nad przywozem wynosi 44.338.000 zł. Zwiększenie wywozu stwierdzono przeważnie w grupie ar-

tykułów spożywczych (zboże, cukier i jaja) i drzewa. Zwiększenie przywozu nastąpiło w grupie materiałów włókienniczych, zmniejszenie zaś przywozu w grupie artykułów spożywczych. Zaznaczyć należy, że Polska ma już czynny bilans handlowy od września roku zeszłego.

Rynek ukraiński a Polska.

Sfery gospodarcze Ukrainy wypowiadają ubolewanie, iż powstające w Moskwie Polsko-Rosyjskie Tow. Handlowe nie wykazało żadnego zainteresowania rynkiem ukraińskim, który według zdania może być poważnym odbiorcą polskiego przemysłu, jak również jego dostawca.

Zoatahjarów twierdzi, iż bez utworzenia oddziału wspomnianego tow. w Charkowie trudno jest się spodziewać większego ożywienia w obrocie handlowym między Polską a Ukrainą, i zapewnia, iż przedstawiciele tow. mieliby możliwość objechania całej Ukrainy, celem zapoznania się z możliwościami polsko-ukraińskie-

go handlu. Zdaniem sfer ukraińskich rynek ukraiński jest bardziej związany gospodarczo z Polską, niż rynek rosyjski. Zapotrzebowanie Ukrainy na wyroby włókiennicze, wobec braku przemysłu tekstylnego ukraińskiego będzie większe niż w Rosji, posiadającej bądź, co bądź w rejonie moskiewskim pokazywany przemysł włókienniczy.

Ukraina może być w chwili obecnej odbiorcą znacznych partji maszyn rolniczych, gdyż jako kraj rolniczy odczuwa brak takich. Również i inne wyroby przemysłu polskiego (obuwie, galanterja, naczynia emaljowane) mają szansę szerokiego zbytu.

O zmianę rozporządzenia o ulgach celnych dla maszyn.

Przedstawiciele przemysłu zwrócili się do Ministerstwa P. i H. z memorjałem, który wskazuje na konieczność skreślenia w rozporządzeniu o ulgach celnych dla maszyn niewyrabianych w kraju, — warunku,

że odnośne maszyny i aparaty muszą stanowić część składową sprowadzonego równocześnie całego urządzenia fabrycznego.

Sprawy społeczne.

— STAN BEZROBOCIA W ŁODZI. W państwowym urzędzie pośrednictwa pracy w Łodzi w tygodniu ubiegłym sytuacja przedstawia się następująco: W dniu 15 maja było zarejestrowanych 48.726 bezrobotnych. Z zasiłków korzystało w ubiegłym tygodniu 40.719 bezrobotnych. W tem brało zapomogi ustawowe 9.842 bezrobotnych, wypłacane z funduszu bezrobocia oraz 30.877 bezrobotnych zasiłki doraźne, wypłacane ze skarbu państwa. W tygodniu ubiegłym straciło pracę 293 robotników, otrzymało zaś pracę 314 robotników, do pracy zostało wysłanych 174 robotników.

Giełda pieniężna.

Warszawa, 19 maja.

WALUTY.			
Dol. St. Zjedn	Transakcje	Sprzedaz	Kupno
	10,90	10,92 1/2	10,87 1/2
DEWIZY.			
Dolary Stanów Zjed.			10,87 1/2
Floreny holenderskie			438,40
Franki belgijskie			31,92
Franki francuskie			31,53
Franki szwajcarskie			210,77
Funty angielskie			53,00
Korony austriackie			153,87
Korony czeskie			32,27

Złoty w dniu 19 maja 1926 r.

Gdańsk złoty 45,57 — 45,68, przekaz na Warszawę 44,94 — 45,06, Berlin złoty 36,31 — 37,10, przekaz na Warszawę 35,66 — 35,84, na Katowice

36,40—36,50, na Poznań 36,30—36,40, Londyn przekaz na Warszawę 50,00, N.-Jork przekaz na Warszawę 9,00, Medjolan przekaz na Warszawę 220, Ryga przekaz na Warszawę 56.

Ostatnie kursa telefonem.

Warszawa, 20. 5. 1926, godz. 9 rano. — Nieurzędowo notowane dolar 12,00 zł.; gulden 2,16—2,18 zł. — Tendencja mocna.

Giełda towarowa.

ZIEMIOPŁODY.

Poznań, 19. 5. Urz. not. za 100 kg franco stacja załadowania, ładunki wagonowe, dostawa natychmiastowa. Zyto 33—34, pszenica 53,50—55,50, jęczmień brow. 33—35, owies 36—38, mąka żytnia 65% łącznie z workiem Standartowa 51,50, 70% 50 00 pszenka 65%, 80—83, otręby żytnie 27—28, ziemniaki jadalne 3,85, fabr. 3,50. Tendencja niejednolita.

Warszawa, 19. 5. W dzisiejszych transakcjach zbożowych panowała duża rezerwa. Kupujący żyto nie chcieli robić zapasów, gdyż przy obecnej cenie mąki produkcja przedstawia bardzo względne korzyści. Natomiast sprzedający zwracali głównie uwagę na podwyższenie urzędowego kursu dolara do 10,90, co pozwala tuż na pewne zainteresowanie się ziarnem eksporterów, którzy przeważnie płać dolarami. Zniżka kursu złotego zatem wpływała hamująco na zwiększenie się podaży. Od tej ostatniej zaś uzależniono dalsze kształtowanie się cen ziarna. Płacono za 100 kg. fr. st. załad. żyto 118 f. hol. 36 zł, owies jednolity kongresowy 37 zł, pszenica (b. tranz.) 57 zł, jęczmień brow. 33 zł, na kaszę 31 zł, otręby żytnie i pszenne prowinejonalne 24 zł, z młynów tutejszych 26 zł.

Wiadomości bieżące.

GRUDZIĄDZ czwartek 20 maja 1926 r.

KALENDARZ: Czwartek 20-go maja Bernardyna w.
Piątek 21-go Feliksa w.
Wschód słońca 4 1 zachód 19 53
Wschód księżycy 11 41 zachód 1 48

*

—** **TEATR MIEJSKI.** Dziś w czwartek, dnia 20-go bm. o godzinie 8-mej wieczorem jedyny występ wszechświatowej sławy psychologa Lo - Kittay'a, który zagranicą cieszył się niebywałym powodzeniem, dzięki nadzwyczajnym produkcjom i demonstrowaniu z dziedziny eksperymentalnej psychologii.

—** **KINO ORZEŁ.** „Jej droga do szczęścia” z Lucy Dorraine i Konradem Veigtem w rolach głównych. Poza tem trzyaktowa komedia: „Ridolini prowadzi śledztwo”.

—** **KINO APOLLO.** „Biały Bóg Papuasów” i „Rywał”.

—** **NOCNE DYŻURY APTEK.** Od dnia 15 do 22 maja, apteka „Pod Orłem”, ulica Trzeciego Maja nr. 25, telefon 360.

*

—** **PRZESZKOLENIE HIGJENICZNE NAUCZYCIELI.** Doniosła sprawa dokształcenia nauczycieli w kierunku higienicznym zaczyna się realizować.

W jednym z ostatnich okólników ministerjum oświecenia oznajmia, że w dążeniu do pogłębienia uświadczenia i wykształcenia higienicznego nauczycielstwa ministerjum, łącznie z dyrekcją państwową szkoły higieny w Warszawie, postanowiło zorganizować na początek w stolicy periodyczne kursy przeszkolenia higienicznego dla nauczycielstwa szkół powszechnych.

Kursy te będą miały na celu: 1) metodyczne wykształcenie tych nauczycieli, którzy nie posiadają należytego przygotowania do nauczania higieny w 7-ym oddziale szkoły powszechnej i 2) podniesienie poziomu uświadczenia higienicznego ogółu nauczycielstwa, które z charakteru swego stanowiska pracować musi na terenie higieny społecznej.

Dwa więc działy higieniczne przewidywać będzie program kursu: 1) higienę indywidualną, opartą na anatomii i fizjologii, oraz metodykę nauczania i propagowania higieny w szkole; 2) higienę społeczną, mającą na celu wprowadzenie nauczyciela w metodę walki z wielkimi kłeskami społecznymi, jak: choroby zakaźne, gruźlica, choroby weneryczne, śmiertelność niemowląt itp.

Wkońcu okólnik podaje szczegóły przyjęcia na kurs, który trwać będzie od 4 lipca do 17 lipca r.b. i odbywać się będzie w państwowej szkole higieny (Warszawa—Mokotów), obejmie 60 godzin wykładowych oraz pewną liczbę godzin pokazów i wizytacji. Kurs jest przeznaczony przede wszystkim dla nauczycieli (lek) zamiejscowych. Nauczanie na kursie jest bezpłatne.

—** **ŚWIĘTO SPORTOWE MŁODZIEŻY SZKOLNEJ.** W jednym z okólników, zamieszczonych w ostatnim numerze swego „Dziennika urzędowego ministerjum oświecenia”, stwierdzając, iż sprawa wychowania fizycznego działwy i młodzieży szkolnej budzi coraz żywsze zainteresowanie zarówno wśród gron nauczycielskich, jak i rodziców oraz samej młodzieży, przypomina o dorocznym urządzaniu „święta sportowych” i podaje następujące najważniejsze wytyczne w tej sprawie:

1. Przygotowanie do pokazów publicznych winno jak najmniej zakłócać normalny tok życia szkolnego, zwłaszcza lekcje ćwiczeń cielesnych w całej szkole, nie powinny z tego powodu doznać uszczerbku. Dlatego też unikać należy tych pokazów, które choć efektywne, wymagają jednak zbyt długich przygotowań ze strony dużej liczby młodzieży. Wskazany jest raczej pokaz wzorowych lekcji z tą lub inną klasą;

2. W organizowanych świętach sportowych młodzieży dążyć należy do wykazania pracy w tej dziedzinie w szkole, do wykazania postępów w możliwie wszechstronnym i harmonijnym rozwoju ogółu młodzieży, nie zaś poszczególnych jednostek;

3. Jako pierwiastek popisowy, niezbędny w pokazach publicznych, należy na pierwszym miejscu wymienić gry drużynowe, poza tem oczywiście winny znaleźć miejsce różne pokazy lekkoatletyczne, jak również praca w hufcach szkolnych;

4) W celu zapobiegania przesadnej dążności do wyścynów (rekordów) wyróżniać należy młodzież za ogólne wyćwiczenie fizyczne, zarówno w ćwiczeniach metodycznych, jak w grach drużynowych oraz w różnych sportach.

Ministerjum w końcu wspomina, iż w najbliższej przyszłości będzie wprowadzona „odznaka sportowa”, ewentualnie „odznaka sprawności fizycznej”, co będzie bodźcem i ułatwieniem pracy w tym właśnie kierunku.

—** **DO WSZYSTKICH BRACTW STRZELECKICH NA POMORZU.** Z uwagi na wytworzone ciężkie położenie, w którym znalazł się niespodziewanie cały naród polski, Zarząd Zjednoczenia uchwalil na posiedzeniu co następuje: „Bractwa Strzeleckie wstrzymują się od tradycyjnych strzelań zielonoświątecznych, ze względu na ogólnie przejmująca żalobę narodową, nie uchylając się jednakże od nabożeństw brackich”.

Uchwała powyższa obowiązuje wszystkie Zjednoczone Bractwa Strzeleckie.

Zarząd

Zjedn. Bractw Strzeleckich R. P. Okręg Pomorski
(—) Gańcza, prezes. (—) Śliwa, sekretarz.

—** **18 PULK ULANÓW WRÓCIŁ DO GRUDZIĄDZA.** Ubiegłej soboty wyruszyli z Grudziądza 3 szwadrony 18 pułku ułanów, udając się nad granicę niemiecką. Dwa z nich

stanęły w Brodlicy, pilnie czuwając, czy też Niemcy nie mają jakichś zbrodniczych zamiarów wobec naszej dzielnicy. Trzeci szwadron, pod dowództwem rtm. de Latour, zakwaterował się w majątku Piecewa, pod Jabłonowem, w powiecie brodnickim.

Nasi błękitni chłopcy przyjmowani i goszczeni byli, tak przez właścicieli Piecewa, jak i przez okoliczną ludność wprost po królewsku. Serdeczny nastrój, jaki panował pomiędzy ułanami i ludnością, najlepiej uwidacznia następujący fakt:

Kiedy w dniu odjazdu, p. rtm. de Latour zwrócił się z prośbą do właściciela Piecewa, o wystawienie mu pokwitowania, że nikt do szwadronu niema żadnych pretensyj, iż szwadron niczego nie zniszczył, nie złamał itp. dobroduszy właściciel majątku wybuchnął homerycznym śmiechem, a żona jego oświadczyła smętnie:

— Owszem, panie rotmistrzu. Ale ja mam bardzo wielką do was pretensję.

— Jaką?

— Tą, że panowie już odjeżdżacie...

Wszystkie trzy szwadrony wróciły wczoraj popołudniu do Grudziądza.

—** **SPRAWOZDANIE Z BALU NA RZECZ GŁODNYCH DZIECI Z 8 MAJA BR.** Dochód z biletów wstępu 351 zł., z bufetu balowego 438,20 zł., zamiast uczestnictwa w balu złożyli: D-rowsa Kucińska 5 zł., dr. Herzberg 5 zł., Sterc (Bystów) 3 zł., Nadrowski (Gdańsk) 4 zł., star. Ossowski 5 zł., dr. Lachowski (przez p. Korzeniewską) 10 zł., inż. Klinowie (przez p. Kruszonową) 10 zł., Szychowski 10 zł., Drostwo Grygierowie 10 zł., Degórscy 10 zł., Ad. Korzeniewscy 5 zł., Gawroński 3 zł., Wład. Kulersey 10 zł., Baranowscy 10 zł., łączny dochód 889,20 zł. — Wydatki: za salę i obsługę 63 zł., za muzykę i kolację dla 2 orkiestr 139,30 zł., za wino i wódkę do bufetu 127,90 zł., za papierosy do bufetu 15 zł., za zezwolenie wyszynku 14,74 zł., za zaproszenia, bilety wstępu itp. 67,35 zł., za znaczki pocztowe 44,40 zł., razem 471,69 zł. Czysty dochód więc 442,51 zł.

Szczere dzięki wszystkim którzy się przyczynili przez uczestnictwo balu lub przez datki do pomnożenia funduszu na śniadania dla dzieci. Podnieść należy, że pp. oficerowie wszystkich formacji w Grudziądzu z p. generałem Kasprzymkim na czele okazali przez liczne uczestnictwo w balu szlachetne zrozumienie dla akcji dożywiania głodnych dzieci. Już to wojsko w Grudziądzu bierze szczerzy udział w akcji tej od początku — oprócz uczestnictwa we wszystkich dotychczasowych imprezach na ten cel i przez datki zbiorowe i osobiste dotychczas w łącznej kwocie około 500 zł. pomimo obecnych ciężkich warunków życiowych i znacznych ofiar na inne cele dobroczynne (Sierociniec wojskowy itd).

Serdeczne dzięki pp. dowódcom 64 p. p. i 65 p. p. za użyczenie orkiestr, dalej paniom pułk. Dobrowskiej, Kruszonowej, Niemcowej, Piwowarczykowej, Ruchniewiczowej, Berneckiej, Sowińskiej, Strywskiej, Terbertowej i Żybońskiej za skrzętne zajęcie się bufetem, tym paniom i panom Baranowskiej, dr. Grygierowej, Hanczewskiej, Wacł. Korzeniewskiej, Kwaśniewskiej, Dr. Majowej, Macielewskiej, prez. Ostrowskiej, star. Ossowskiej, Piotrowskiej, Dr. Pehrowej, Polleyowej, Steiclowej i prez. Włodkowiej jak i pp. Bronikowskiemu, Matuttowi, Marchlewskiemu, Murawskiemu, Ruchniewiczowi i Zajączkowskiemu za obfite zaopatrzenie bufetu. Dalej dzięki serdeczne p. radcy Lipowskiemu za zaofiarowanie podatku z biletów na rzecz głod. dzieci, Zarządowi elektrowni za bezpłatne oświetlenie, pp. Korzeniewskiemu za bezpłatne użyczenie dekoracji, pp. Dłużewskiemu, Krobskiemu i kolegom z zarządu tow. pomoc. kup. za trudny przy ślicznym dekorowaniu sali, p. inspektorowi Wodwudowi za kwiaty, p. Frenchowi za kwiaty, darowane na rzecz głodnych dzieci (kwiaty te umieszczone zostały w kościele garnizonowym) i firmie Zieliński za bezpłatne użyczenie naczyń. Wszystkim imieniem głodnych dzieci „Bóg zapłać!”

Za Komitet obywatelski pomocy dla głodnych dzieci

(—) Dr. Edm. Bernecki.

—** **LIKWIDACJA KURSU SZKOŁY ŻANDARMERJI.** Ze względów oszczędnościowych, likwiduje się obecnie, wskutek rozporządzenia ministerstwa spraw wojskowych, kurs szkoły żandarmerji, który rozpoczął się w październiku ub. roku, a trwać miał 10 miesięcy. Wydatki miesięczne kursu wynosiły około 35 tysięcy złotych. Uczestnicy kursu, razem w liczbie 135, pochodzą ze wszystkich dzielnic Polski.

—** **SAMOBÓJSTWO.** W Stanisławowie, koło Owczarek, pow. grudziądzkiego, znaleziono o świcie 17-go bm. w lesie, położonym niedaleko od domu rodzicielskiego zastygłe zwłoki 19-letniej córki okolicznych gospodarzy wiejskich.

Według zasięgniętych informacji, denatka popełniła samobójstwo, kierując strzał w okolice serca. Obok zwłok spostrzeżono rewolwer, należący do ojca zmarłej, który został podjęty przez władzę dla zaprotokulowania. Przyczyna rozpaczliwego kroku była zawiadziona miłość. Pogrzeb ofiary odbył się dnia 19-go bm.

Ruch towarzystw.

—(rt) Tow. Sportowe „Olimpia”. Zebranie sekcji bokserkiej odbędzie się dziś, dnia 20-go bm. o godzinie 8-mej wieczorem w Hotelu Centralnym. Zgłoszenia na członków czynnych i wspierających się przyjmuje. (6844)

Kierownik sekcji:

(—) Henryk Sadowski.

—(rt) Chór męski „Echo”. Lekcja śpiewu dziś, w czwartek, dnia 20-go maja br. o godzinie 8-mej wieczorem. O punktualne przybycie uprasza Cześć Pieśni! (6851) Zarząd.

Z Pomorza.

—** **ŚWIECIE.** (Podział okręgu skarbowego). Z dniem 1-go maja br. został rozdzielony dotychczasowy okręg Inspektora Kontroli Skarbowej w Świeciu, na dwa okręgi, a to, jeden z siedzibą w Świeciu, obejmujący okręg oddziału kontroli skarbowej w Świeciu i Bukowcu, zaś drugi z siedzibą w Nowem, obejmujący okręgi oddziału kontroli skarbowej w Nowem i Osiu.

—** **CHELMNO.** (Nieszczęśliwy wypadek). Rownik Józef Rutkowski lat 31 z Osnowa, znalazł przy pracy w polu w pobliżu studni garnizonowej, stary granat kalibru 7,5. Chcąc pokazać siłę wybuchu tegoż, znajdujących się w pobliżu żołnierzy, rzucił granatem o kamień. Skutek czynu był straszny. Pocisk wybuchł, zabijając na miejscu J. Rutkowskiego i raniąc bardzo poważnie strzelca konnego Maksymiljana Dębka i konia.

—** **BRAMKA.** pow. świecki. (Wybór sołtysa). Podczas ostatnich wyborów gminnych wybrano na sołtysa gminy Bramka p. Władysława Bonne, na I. ławnika p. Jana Kufła, na II. ławnika p. Bronisława Buczyńskiego.

—** **TUCHOLA.** (Skazanie niesumliennego urzędnika kolejowego). Sąd w Chojnicach skazał b. zawiadowcę stacji Jana Kozłowskiego z Przewozia w pow. tucholskim za sprzeniewierzenie na pół roku i tydzień więzienia, z policzeniem aresztu śledczego.

—** **WYSIN.** pow. kościerski. (Zaginął). Otrzymał pismo: Dnia 7-go bm. rano oddał się mój syn, Jan Gornowicz i do tego czasu nie powrócił. Ktoby wiedział cośkolwiek o jego pobyciu lub jego przetrzymywaniu ze złych natychmiast za wynagrodzeniem kosztów zawiadomić, lub go przyprowadzić. Wzrost mniej więcej 140 cm., włosy ciemne. Ubrany był w manszestrowy żakiet i spodnie żółtego koloru. Siałą czapkę, sznurowane buty i czarne skarpetki. Wszystko było już zużyte. Teofil Gornowicz, Wysin Chrósty, powiat Kościerzyna, Pomorze.

—** **SZPETA.** (Wykrycie zabójstwa z przed dwóch lat). Dwa lata temu zaginął bez wieści A. Pahl, nadlesny lasów, należących do maj. Lochocin, gmina Szepeta hr. Aleksandrowicza i dopiero w tych dniach policja lipnowska wykryła, że Artur Pahl został zabity przez leśnego tucholskiego Romana Wojciechowskiego, którego policja aresztowała. Wojciechowski przyznał się, że zabił Pahl'a oraz wskazał miejsce, gdzie pochował trupa.

—** **STAROGARD.** (Nieudana sprzedaż skradzionej krowy). W dn 15 bm. przytrzymano tu jakąś krowę czarno-białą bez właściciela. Okazało się następnie, iż krowa ta pochodzi z kradzieży. Złodziej chciał ją sprzedać tutejszym rzeźnikom, a gdy ci odmówili, gdyż sprzedawca - złodziej nie miał od niej świadectwa pochodzenia, puścił ją. Zaznaczyć trzeba, iż złodziej ów, którym jest Kawiński Wincenty ze Starogardu, chciał ją sprzedać za 50 złotych. Krowę schwytano przy dworcu. Złodziej puścił ją samopas i znikł.

—** **CHOJNICE.** (Cyganie). W sobotę przeciągnęła ulicami naszego miasta liczna karawana cyganów, która niebawem zatrzymała się przy szosie, prowadzącej do Kościerzyny. Jak można było wnioskować, byli to przeważnie handlarze kołmi i wyrobami z miedzi, powracający z jarmarku w Brusach. Nie było widać po nich, że ciężki stan gospodarczy kraju, wpływa ujemnie na ich humory, gdyż po rozłożeniu obozu rozpoczęło się „tłuste” śniadanie zakrapiane suto „czysta”. Po dwugodzinnym postoju ruszono w dalszą podróż przy biernej asyście wyrostków, dzieci i starszych.

(Nowy przewodniczący cechów). Na miejsce p. Landowskiego mistrza krawieckiego, jako przewodniczący wydziału Cechów, który ustąpił, wybrany jest p. Trojanowski, mistrz piekarski.

—** **JASTARNIA.** (Łazienki w Jastarni). W ubiegłym tygodniu zlecono budowę nowych łazienek w Jastarni firmie J. Pillar w Starogardzie. Łazienki mają być otwarte w dniu 1 lipca br. Posiadać będą 3 oddziały po 10 cel, tj. łazienki rodzinne, damskie i męskie. Cele będą obszerne w przeciwieństwie do helskich, zbudowanych w r. ub., które w praktyce okazały się nieco szupłe. Środkowa część budowli będzie zawierała 2 pokoje mieszkalne, dużą kuchnię wraz z przyległościami, obszerny pokój bufetowy i werandę, zwróconą ku wielkiemu morzu. Na miejsce łazienek upatrzone plac przy maszynie sygnałowym na wydnie tuż nad morzem.

—** **OLIWA.** (Przyłączenie Oliwy do Gdańska). Dnia 1-go czerwca nastąpi oficjalne przyłączenie Oliwy do Gdańska, na mocy układów zawartych pomiędzy gminą oliwską i gminą gdańską z 6 listopada r. ub. i 17 lutego br. Przyłączone też zostaną do Gdańska lasy, położone na zachód od szosy z Gdańska do Sopotu.

Z całej Polski.

—* **KALISZ.** (Przyłapanie handytę usypiacza). Do domu Abrama Cypes przybyła jakaś nieznajoma i oświadczyła, że przybyła z Łodzi, poprosiła o posiłek. W mieszkaniu znajdowała się tylko krewna Cypesa i kazała nieznajomej usiąść w kuchni, sama zaś zaczęła się cześć przed lustrem. W pewnej chwili zauważyła, że nieznajoma kobieta podchodzi do garnka, w którym gotowała się zupa i wysypuje tam jakiś proszek. Gdy Cypes i jego żona wrócili, Bernsteinówna opowiedziała im ten wypadek, wobec czego natychmiast zawiadomiono policję, której trzej funkcjonariusze przybyli do mieszkania Cypesa.

Aienci ukryli się w jednym z pokoi, a w międzyczasie nakryto do stołu i wszyscy wraz z nieznajomą zasiadli do kolacji. Gdy podano na stół zupę, Cypes oświadczył, że jest niezdrów i jeść jej nie będzie, lecz to samo powiedziała owa nieznajoma, gdy postawiono przed nią talerz zupy. Mimo nalegań Cypesa nieznajoma zupy jeść nie chciała, wobec czego wezwano ukrytych agentów, którzy pod groźbą rewolweru zmusili ją do opróżnienia talerza.

Po wypiciu owej zupy nieznajoma natychmiast zasnęła, wobec czego jasnym było, iż ma się do czynienia z zamachem ze strony strony usypiaczki, posiadającej prawdopodobnie współników.

Po przebudzeniu usypiaczki, odprowadzono ją do jej mieszkania, gdzie podczas rewizji znaleziono gwizdek. Gdy jeden z wywiadowców zszwizdał, nadeszło trzech jeźdźców, widocznie współników usypiaczki, których natychmiast aresztowano. Całą czwórkę osadzono w więzieniu.

DRUKARNIA POMORSKA TOW AKC GRUDZIĄDZ

Naczelny redaktor: Stefan Machalewski.

Odpowiedzialny redaktor: Izidor Sredzki.

